

تضادهای درونی

نادر ابراهیمی

۵۷۱ - ...
۵۷۲ - ...
۵۷۳ - ...
۵۷۴ - ...
۵۷۵ - ...
۵۷۶ - ...
۵۷۷ - ...
۵۷۸ - ...
۵۷۹ - ...
۵۸۰ - ...

۷ - ...
۲۳ - ...
۳۹ - ...
۵۵ - ...
۶۱ - ...
۶۷ - ...
۷۳ - ...
۷۹ - ...
۸۵ - ...
۹۱ - ...

هیچ کس صدای
«شیپور شامگاه»
رانمی شنود

۷	هیچ کس صدای «شیپور شامگاه» رانمی شنود
۲۳	قصه‌یی به نام وسایل ارتباط جمعی
۳۹	مردی در غربت
۵۵	دعوت به شراب کهنه
۷۳	در امتداد ارزش‌ها
۸۵	روزی که ایمان متولد می‌شد
۱۰۱	تیغی در گلو
۱۱۵	پیش از آن کز تو نیاید هیچ کار

یا حق

برای تمام دوستان آذری و گیلانی‌ام که با هم در
زیریک سقف زندگی کرده‌ایم؛ در زیر سقف نیلی
این شامگاه.

از قلب گرم دریا آمده‌ایم؛ و نظام، با تمام خشونتش آرامش است. و نفسی
بلند است در زیر آفتابی سرد.

هنوز یاد طغیان‌های آب و نعره‌های باد با ماست که جامه‌ی سربازی به
تن می‌کنیم— و من این جامه را از کودکی دوست می‌داشتم.

ما تحصیل کرده‌های سال‌های بلوا هستیم، سال‌های تب، سال‌هایی
که بودیم، که رؤیت‌پذیر و زنده و بی‌تاب بودیم؛ سال‌های چشمه.

و نظام، همچون مُسکنی ست کوچک. و چه عرقی! خیال می‌کردیم که
در طشتی از آب نیم‌گرم فرورفته‌ایم. چه عرقی!

ما هزار و دویست و پنجاه نفر از دانشگاه درآمدیم— از دریا به ساحل